

Ο ΥΠΟΨΕΙΟΣ...

ΑΘΕΑΤΕΣ ΚΑΙ ΑΦΑΤΕΣ ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ

Τελευταία ένα φάντασμα πλανάται πάνω από την πολιτική σκηνή του τόπου, για να παραφράσουμε τη γνωστή ρήση του Μαρξ. Ο λόγος για τον Κώστα Σημίτη. Ο πρώην πρωθυπουργός, από το 2004 και μετά, έρχεται και επανέρχεται στην επικαιρότητα είτε με δική του πρωτοβουλία είτε γιατί δεν τον ξεχνούν οι ορκισμένοι εχθροί του. Όσοι τον γνωρίζουν καλά υποστηρίζουν ότι μετά την πολιτική του αποστρατεία είναι σαν το λιοντάρι στο κλουβί. Παρακολουθεί ανελλιπώς τις πολιτικές εξελίξεις, ενώ συναντάται συχνά με νυν και πρώην βουλευτές, με στελέχη του

ΠΑΣΟΚ και άλλων κομματικών χώρων, με δημοσιογράφους, εκδότες κ.λ.π. Στους συνομιλητές του συγκαταλέγονται, επίσης, και κορυφαίες προσωπικότητες της Ευρώπης, όπως πρώην πρωθυπουργοί, στελέχη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και διάφορων ευρωπαϊκών δεξαμενών σκέψης. Στο επίκεντρο του ενδιαφέροντός του είναι η εγχώρια πολιτική καθώς και οι διεργασίες στον χώρο του ΠΑΣΟΚ και της Κεντροαριστεράς. Στις κατ' ιδίαν επαφές που έχει, αναφερόμενος στην κυβέρνηση, σχολιάζει θετικά την ευρωπαϊκή στροφή του Αντώνη Σαμαρά, αλλά και τις υπουργικές επιδόσεις του Γιάννη Στουρνάρα. Υποστηρίζει

πως η χώρα θα χρειαστεί πολλά χρόνια για να συνέλθει και ότι η ανάκαμψη της οικονομίας θα αρχίσει να διαφαίνεται σε μια διετία από τώρα. Ωστόσο, εκείνο που τον προβληματίζει είναι το ασταθές κομματικό σύστημα καθώς και η αδυναμία του να αντισταθεί στις σειρήνες του λαϊκισμού. Ιδιαίτερα προβληματισμένος είναι για τη δυστοκία του ΠΑΣΟΚ να σταθεροποιήσει και να διευρύνει την επιρροή του. Μετά το συμπόσιο που διοργάνωσε το ΙΣΤΑΜΕ με αφορμή την επέτειο της 3ης του Σεπτεμβρίου, έχει αποκαταστήσει τις σχέσεις του με τον Ευάγγελο Βενιζέλο.

Πολιτικά φορτισμένο πρόσωπο

□ Εντωμεταξύ, στο εσωτερικό του κόμματος μεταξύ των στελεχών που απέμειναν έχει αναζωπυρωθεί η συζήτηση γύρω από τις πραγματικές προθέσεις του Κώστα Σημίτη. Οι παλιοί εσωκομματικοί του αντίπαλοι, οι οποίοι σήμερα εκφράζουν τον νεοπαπανδρεϊσμό, θεωρούν ότι από το παρασκήνιο κινεί τα νήματα της «Κίνησης των 58», γιατί, όπως λένε, θέλει να πάρει τη ρεβάνς από τους παλαιοπασόκους, με τους οποίους η βεντέτα κρατά χρόνια τώρα. Αποδίδοντας του μακιαβελικές ικανότητες, πιστεύουν ότι βαδίζει βάσει σχεδίου, προκειμένου να εμφανιστεί ως πρωταγωνιστής των διεργασιών που αναπτύσσονται εντός και εκτός ΠΑΣΟΚ. Επικαλούμενοι τα παρεδωσέ που έχει με τους περισσότερους από τους «58», υποστηρίζουν ότι σκοπός του είναι να δημιουργηθεί ένα νέο σχήμα με το οποίο θα έχει προνομιακές σχέσεις ο ίδιος, ενώ παλιοί και νέοι συνεργάτες του, ακόμη και προσωπικοί του φίλοι, θα έχουν κυρίαρχο ρόλο.

Η βιασύνη του να δηλώσει δημόσια την υποστήριξή του στην Κίνηση των κεντροαριστερών, αλλά και η παρουσία του στην πρώτη εκδήλωσή τους στην Αθήνα, κάθε άλλο παρά απαρατήρητες πέρασαν. Δεν είναι λίγοι εκείνοι που σχολιάζουν – με κάποια κακεντρέχεια, είναι η αλήθεια – ότι οι άνθρωποί του είχαν φροντίσει κατά την προσέλευσή του στο «Ακροπόλ» να τύχει θερμής υποδοχής. Το χειροκρότημα που εισέπραξε προσερχόμενος υπερτερούσε κατά πολύ των υπολοίπων, ακόμη και του Ευάγγελου Βενιζέλου. Το βέβαιο είναι ότι η παρασκηνιακή ενεργοποίησή του έχει αναπερνώσει το ηθικό των φίλων του, ενώ ταυτόχρονα προκάλεσε οξείες αντιδράσεις εντός και εκτός ΠΑΣΟΚ.

Για άλλη μια φορά αποδεικνύεται πως ο Σημίτης ήταν και παραμένει ένα φορτισμένο πολιτικό πρόσωπο. Ανήκει στην κατηγορία εκείνων που έχουν φανατικούς φίλους αλλά και ορκισμένους εχθρούς. Αν και σ' όλη τη διαδρομή του έχει καταγραφεί ως μετριοπαθής, εντούτοις το στοιχείο αυτό δεν λειαινεί τις αντιθέσεις. Και αυτό γιατί ο λόγος του δεν είναι στρογγυλός ούτε επιδιώκει να εκφράσει τον

μέσο όρο διαμετρικά αντίθετων απόψεων. Βασικό του χαρακτηριστικό είναι ότι έχει οξείες γνώσεις. Έτσι εξηγείται γιατί διαχρονικά ξεσηκώνει κύματα αντιδράσεων και επικρίσεων.

Μετά το δαχτυλίδι της διαδοχής η ρήξη

□ Λίγο μετά το τέλος της πρωθυπουργικής του θητείας, το 2005, εξέδωσε το βιβλίο του «Πολιτική για μια δημιουργική Ελλάδα, 1996-2004», με το οποίο επιχειρεί μια αποτίμηση του κυβερνητικού του έργου. Όμως εκείνο που βρέθηκε για πολλές μέρες στην επικαιρότητα ήταν οι ευθείες βολές του εναντίον του διαδόχου του, στον οποίο μάλιστα ο ίδιος έδωσε το δαχτυλίδι. Εγκαλούσε τον Παπανδρέου για παιδαριώδη προεκλογική καμπάνια και για το γεγονός ότι, θέλοντας να εμφανιστεί σαν από παρθενογένεση, δεν υπερασπίστηκε, ως ώφειλε, το έργο των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ, δίνοντας στον Καραμανλή τα όπλα να αμφισβητήσει ακόμη και την είσοδο της χώρας στην ΟΝΕ.

Το 2007, κατά τη διαδικασία εκλογής νέου προέδρου, ο Σημίτης συμπαράταχθηκε ανοικτά με τον Ευάγγελο Βενιζέλο. Από την περίοδο εκείνη και μετά, οι παρεμβάσεις του ήταν ιδιαίτερα αιχμηρές για την αντιπολιτευτική πολιτική που ακολούθησε ο ΓΑΠ. Σε μια συνεδρίαση της Κ.Ο. του ΠΑΣΟΚ αντιπαράτεθηκε δημόσια μαζί του, κατηγορώντας τον ότι επιχειρεί να χειραγωγήσει τους πράσινους βουλευτές. Κάποια στιγμή μάλιστα, όπου η ατμόσφαιρα μύριζε μπάρουτι, συνομιλώντας με τον Βενιζέλο και άλλα στελέχη του ΠΑΣΟΚ υποστήριξε ότι, αν ο Παπανδρέου απειλήσει με παραίτηση, δεν υπάρχει άλλος δρόμος από το να γίνει αποδεκτός και να ψηφισουν την ίδια μέρα μεταβατικό πρόεδρο.

Όταν, πάλι, ο Γιώργος είχε τη... φαινή ιδέα να προτείνει δημοψήφισμα για την επικύρωση της Νέας Ευρωπαϊκής Συνθήκης της Λισσαβώνας - Ευρωσύνταγμα, ο πρώην πρωθυπουργός, με μια σχεδόν προσβλητική

επιστολή του, την οποία δημοσιοποίησε και στα ΜΜΕ, τον εγκαλούσε για επικίνδυνους πειραματισμούς, τονίζοντας του ότι ούτε ο πατέρας του ούτε αυτός έθεσαν ποτέ σε αμφισβήτηση την ευρωπαϊκή προοπτική της χώρας. Η αντίδρασή του αυτή έχει συνέπεια την απόπομή του από το ΠΑΣΟΚ. Οάλλοτε συνιδρυτής – όπως ο ίδιος είχε δημόσια πει απευθυνόμενος στον Ανδρέα – δεν μπορούσε να πιστέψει πως καρατομήθηκε από τον άνθρωπο που ο ίδιος ανέδειξε.

Πολιτικές βόμβες

□ Στα τέλη του 2008, επίσης, όπου τα μαύρα σύννεφα της κρίσης είχαν αρχίσει να διαφαίνονται, ο Σημίτης, μιλώντας από το βήμα της Βουλής κατά τη συζήτηση του προϋπολογισμού, έριξε μια μεγάλη πολιτική βόμβα, λέγοντας ότι ο κίνδυνος να περιέλθει η χώρα υπό το ΔΝΤ είναι προ των πυλών. Το σοκ ήταν μεγάλο, τόσο στη γαλάζια τότε διακυβέρνηση, όσο και στο ΠΑΣΟΚ του Παπανδρέου. Οι μεν πρώτοι μίλησαν για προβοκάτσια, ενώ οι δεύτεροι θεώρησαν υπονομευτική την κίνησή του, γιατί πίστευαν ότι υποθάλπει την επικείμενη πρωθυπουργοποίηση του ΓΑΠ. Βέβαια, τον Απρίλιο του 2010 ο ίδιος ο Παπανδρέου από το Καστελλόριζο μας έκανε εθνικά υπερήφανους, ανακοινώνοντας επίσημα την υποταγή της Ελλάδας στο ΔΝΤ. Μετά την έλευση των τριτοκάνων και την υπογραφή των μνημονίων, ο πρώην πρωθυπουργός προκάλεσε για άλλη μια φορά. Με άρθρο του στην «Καθημερινή» καλούσε την τότε κυβέρνηση να προχωρήσει σε γενναίο κούρεμα του δημόσιου χρέους. Μολονότι οι πάντες τον επέκριναν εμφανίζοντας τον πάνω-κάτω ως υπονομευτή της χώρας, το PSI έγινε πραγματικότητα με την τρικομματική (ΠΑΣΟΚ, Ν.Δ., ΛΑ.Ο.Σ.) κυβέρνηση του Λουκά Παπαδήμου, η οποία είχε αναλάβει τα νήια της χώρας μετά την κατάρρευση του Γ. Παπανδρέου.

Οι διαχρονικές κόντρες με τον Ανδρέα

□ Αλλά και παλαιότερα ο Σημίτης δεν ήταν απ' εκείνους που συνήθιζαν να κλείνουν το στόμα τους. Πολλές φορές μάλιστα βρέθηκε σε ανοιχτή κόντρα με τον ιδρυτή του ΠΑΣΟΚ. Αρνούμενος στα τέλη της δεκαετίας του '70

το σύνθημα του Ανδρέα «ΕΟΚ και ΝΑΤΟ το ίδιο συνδικάτο», έβγαλε με πρωτοβουλία του αφίσα του κόμματος «Ναι στην Ευρώπη των λαών», προκαλώντας νευρική κρίση στο εσωτερικό του ΠΑΣΟΚ. Το ίδιο έκανε και το 1984, αμφισβητώντας ευθέως το προεκλογικό σύνθημα που μιλούσε για καλύτερες μέρες και κρούοντας δημόσια το καμπανάκι του κινδύνου εκτροχιασμού της

οικονομίας. Ωστόσο, εκείνο που τάρραξε για τα καλά τα νερά ήταν η άποψη που εξέφρασε το 1988 ότι υπήρξε σκάνδαλο Κοσκωτά, αρνούμενος την πασοκική θέση που μιλούσε απλώς και μόνο για σκανδαλογία. Ήταν τέτοια η οργή του Ανδρέα Παπανδρέου, που έδωσε εντολή στο Εκτελεστικό Γραφείο να τον καρατομήσουν. Όμως, χάρη στη Μελίνα διεύλωσε το κεφάλι του. Ακολουθώντας την τακτική των συνεχών διαφοροποιήσεων, το 1991 απέστειλε προσωπικό μήνυμα στο συνέδριο του ενιαίου τότε Συνασπισμού. Μια πράξη που θεωρήθηκε αντικομματική,

γιατί, όπως υποστήριξαν οι ινστρούχτορες του ΠΑΣΟΚ, του έδινε άφεση αμαρτιών για το βρόμικο '89. Τότε τον έσωσαν ο Γεννηματάς και ο Λαλιώτης, οι οποίοι ανέλαβαν να αποφορτίσουν τον Ανδρέα με το επιχείρημα ότι η διαγραφή του θα δημιουργήσει περισσότερα προβλήματα στο κόμμα.

Ο Σημίτης, μεθοδικός καθώς ήταν, φαίνεται πως είχε σχεδιάσει βήμα βήμα όλες του τις κινήσεις. Το σίγουρο ήταν ότι τίποτα δεν έκανε τυχαία. Όλα ήταν ενταγμένα σ' ένα σχέδιο που τελικό στόχο είχε τη διαδοχή του Παπανδρέου. Σε αντίθεση με τις περιπτώσεις εκείνων οι οποίοι εμφανώς το

Ο ΚΩΣΤΑΣ ΣΗΜΙΤΗΣ ΞΑΝΑΧΤΥΠΑ

ΦΑΝΑΤΙΚΟΙ ΦΙΛΟΙ ΚΑΙ ΑΣΠΟΝΔΟΙ ΕΧΘΡΟΙ ΕΝΕΡΓΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ

μόνο που θέλουν είναι να εκπληρώσουν τις προσωπικές τους φιλοδοξίες, ο πρώην πρωθυπουργός τις επένδυε πολιτικά επικαλούμενος ιδέες, θέσεις και απόψεις, οι οποίες βέβαια βρίσκονταν σε αντιδιαστολή με αυτές του ΠΑΣΟΚ και του ιδρυτή του. Αποστρεφόμενος τον έντονο λαϊκισμό και τον τριτοκοσμικό σοσιαλισμό, που ήταν έντονα στο κόμμα του, από την αρχή μάς συστήθηκε ως καθαρόαιμος Ευρωπαίος σοσιαλδημοκράτης, σε μια περίοδο μάλιστα που ο Ανδρέας χαρακτήριζε τη σοσιαλδημοκρατία δούρειο ίππο του καπιταλιστικού συστήματος.

Από τον ΟΠΕΚ στους «58»

□ Ο Σημίτης φρόντιζε να διαφοροποιείται διαρκώς από τις επίσημες πασοκικές θέσεις, οικοδομώντας βήμα βήμα μια δική του διακριτή πολιτική ταυτότητα και φυσιογνωμία. Έτσι, στις αρχές της δεκαετίας του '90, βλέποντας το πολιτικό άστρο του Παπανδρέου να βρίσκεται στη δύση του, επώανσε το βήμα του σηκώνοντας το σημαίο του εκσυγχρονισμού και εξευρωπαϊσμού της χώρας. Ασφυκτιώντας εντός του κόμματός του, ανέλαβε την πρωτοβουλία να ιδρύσει τον Όμιλο Προβληματισμού για τον Εκσυγχρονισμό της Κοινωνίας (ΟΠΕΚ), στον οποίο συμμετείχαν πανεπιστημιακοί φίλοι του, στελέχη του ΠΑΣΟΚ, του Συνασπισμού,

αλλά και ανένταχτες δυνάμεις από όλο το φάσμα της Κεντροαριστεράς, με πιο χαρακτηριστική την περίπτωση του Μιχάλη Παπαγιαννάκη. Με όχημα τον Όμιλό του διέυρνε το πολιτικό του ακροατήριο, προωθώντας με μεθοδικότητα τις προσωπικές του φιλοδοξίες. Την περίπτωση του ΟΠΕΚ επικαλούνται σήμερα και οι επικριτές της «Κίνησης των 58», υποστηρίζοντας

ότι, όπως τότε έτσι και τώρα, ο Σημίτης αναζητεί τον δικό του ρόλο, θέλοντας να κλείσει τους ανοικτούς λογαριασμούς του με όλους εκείνους που τον πολέμησαν στη διάρκεια της πρωθυπουργικής του θητείας. Αν και οι πολιτικές περιόδους είναι εντελώς διαφορετικές, επομένως οι παραλληλισμοί και οι συγκρίσεις μάλλον άστοχες, το σίγουρο είναι δεν είναι λίγοι εκείνοι από τον χώρο των «58» που είχαν και έχουν σταθερή πολιτική σχέση με τον πρώην πρωθυπουργό. Μεταξύ αυτών οι προσωπικοί του φίλοι Χρήστος Ροζάκης και Νίκος Μουζέλης, καθώς και ο Τάσος Γιαννίτσας, ο οποίος, αν και δεν έχει υπογράψει τη διακήρυξή τους, έχει ανοικτά τοποθετηθεί υπέρ τους. Μάλιστα, μίλησε και σε πρόσφατη εκδήλωσή τους στη Θεσσαλονίκη, ενώ συζητιέται ευρέως να θεθεί επικεφαλής τους στις ευρωεκλογές, εκπροσωπώντας το εγχείρημα της ελληνικής Ελιάς. Γι' αυτόν τον λόγο οι αντιδράσεις που έχουν προκληθεί είναι έντονες, με πιο χαρακτηριστική αυτή του άλλοτε συνοδοιπόρου του στην «Κίνηση των 4» Θεόδωρου Πάγκαλου, ο οποίος έκανε λόγο για επιστροφή του σημιταριού. Στο κλίμα του πρώην υπουργού Εξωτερικών φαίνεται να κινούνται και τα ορφανά του Γιώργου Παπανδρέου. Εγκαλούν τον Βενιζέλο ότι, θέλοντας να κρυφτεί πίσω από τους «58» κατεβαίνοντας μαζί τους στις ευρωεκλογές για να αποφύγει το ναυάγιο, γίνεται συνοδοιπόρος των προσωπικών σχεδίων του Σημίτη.

Η κίνηση των 11

□ Η κίνηση των έντεκα παπανδρεϊκών, οι οποίοι ζήτησαν σύγκληση της Κεντρικής Επιτροπής με θέμα τη σχέση του κόμματος με τους «58», προϊδεάζει την έντονη αντίδραση του βαθέος ΠΑΣΟΚ και των νεοπαπανδρεϊκών, οι οποίοι, όπως δήλωσε ο άλλοτε υπασπιστής του Άκη, Θάνος Μωραϊτης, «είναι αποφασισμένοι να υπερασπιστούν την παράταξη και όχι να τη διαπραγματευτούν, όπως κάποιοι θέλουν προκειμένου να βρουν σανίδα επιβίωσης». Ανοήτως πολιτικός μέντορας διαβάζει εφημερίδες στις φυλακές του Κορυδαλλού, θα αισθάνεται ιδιαίτερα υπερήφανος για το πουλέν του.

Πάντως στη σημερινή σύναξη των πασόκων αναμένεται να ανάψουν τα αίματα. Ο Βενιζέλος φαίνεται αποφασισμένος να θέσει το ζήτημα των σχέσεων του ΠΑΣΟΚ με τους «58» σε ψηφοφορία. Παράλληλα, σε κατ'ιδίαν συζητήσεις στάζει δηλητήριο για τον προκάτοχό του ΓΑΠ, φτάνοντας στο σημείο να δηλώνει μετανιωμένος που δεν έδωσε ακόμη στη δημοσιότητα την έκθεση των ελεγκτικών εταιρειών για τα οικονομικά του κόμματος της περιόδου 2004-2013. Μάλιστα, το πόρισμα φαίνεται να είναι κόλαφος για τον πράσινο γόνο, διότι μεταξύ άλλων η οικονομική τρύπα που έχει αφήσει στα κομματικά ταμεία ξεπερνά το ποσό των 13 εκατομμυρίων ευρώ.

Το χρονοντούλαπο με τους πολιτικούς σκελετούς

□ Η επανεμφάνιση των ορφανών του ΓΑΠ δείχνει ότι το ΠΑΣΟΚ, εκτός από ταπεινωμένο και κατακερματισμένο, κρύβει πολλούς πολιτικούς σκελετούς στις ντουλάπες του. Σαν σκιά από το παρελθόν, τα απομεινάρια του νεοπαπανδρεϊσμού σπικνώνουν κεφάλι, αντιμετωπίζοντας το κόμμα σαν προσωπικό τους μαγαζί. Μάλιστα κάποιοι απ' αυτούς φτάνουν στο σημείο να σχεδιάζουν τη διεκδίκηση της ηγεσίας του από τον Φίλιππο

Σακινίδη, πρώην συνοδοιπόρο του Γιώργου Παπακωνσταντίνου, σε περίπτωση που ο Βενιζέλος συνταχθεί στις ευρωεκλογές με τους «58». Αντιμετωπίζοντας, καθώς φαίνεται, το ΠΑΣΟΚ ως καθαρόαιμο παπανδρεϊκό κόμμα, εξαπολύουν σφοδρή επίθεση στον Σημίτη και αποστασιοποιούνται από τον Βενιζέλο.

Το μέλλον των «58» δεν μπορεί να το προδιαγράψει κανείς με σιγουριά, ούτε μπορεί να προβλέψει ποια θα είναι η τύχη τους αν αποπεραθούν να κατέβουν στις εκλογές για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, και βεβαίως ούτε ποιες θα είναι οι επιπτώσεις της πρωτοβουλίας τους στα υπάρχοντα κομματικά σχήματα. Το βέβαιο είναι ότι, πριν καλά καλά σκάσουν μύτη, έχουν προκαλέσει αμηχανία και νευρική κρίση στο χρεοκοπημένο και υπό κατάρρευση πολιτικό σύστημα, αλλά και σε όλους εκείνους που εναγωνίως αναζητούν την πολιτική τους επιβίωση μεταπιδώντας από το ένα κόμμα στο άλλο.

Εθνικός μπαρουφολόγος

□ Χαρακτηριστική περίπτωση ο αρχηγός ενός κατ'επίφασιν κόμματος Ανδρέας Λοβέρδος. Διεκδικώντας λίγα λεπτά δημοσιότητας και θέλοντας να γίνει αρεστός στους νέους του προστάτες - τη ΔΗΜ.ΑΡ. - χαρακτηρίσε τους 58 «φορείς του τίποτε» και «εκφραστής του κανενός». Μάλλον αναγορεύεται σε εθνικό μπαρουφολόγο ανθυμθούμε και την πριν από έναν χρόνο αμίμητη προειδοποίησή του ότι θα γίνει μακελλείο στην Ελλάδα αν κάποιοι τολμήσει να πειράξει τον Γιώργο Παπανδρέου.

Ο άλλοτε σκληρός μνημονιακός υπουργός και φανατικός του ΓΑΠ, θέλοντας να αποσπάσει την εύνοια του Κουβέλη, εξαπολύει μύδρους κατά των «58», υπενθυμίζοντας μας ότι η προσωπική καριέρα είναι πάνω απ' όλα για τους χαμαιλέοντες της πολιτικής. Ο Σημίτης προφανώς θα αναρωτήθηκε ποιο είναι το κοινό σημείο που είχε μαζί του όταν με αίτημα του Λοβέρδου συναντιόντουσαν ανά τακτά χρονικά διαστήματα. Τότε μάλιστα ο πρώην υπουργός θεωρούσε πλεονέκτημά του να συνομιλεί με τον πρώην πρωθυπουργό, από τον οποίο αντλεί από τη σοφία του, όπως έλεγε.

Κατακευρανώνοντας τα πολιτικά του τέκνα

□ Πάντως ο Σημίτης δεν κρύβει την οργή του όταν αναφέρεται σε όλους εκείνους

τους οποίους κατά περιόδους στήριξε. Γι' αυτόν τον λόγο στις αρχές Σεπτεμβρίου, μιλώντας στην εκδήλωση για την επέτειο ίδρυσης του ΠΑΣΟΚ, τους είχε κατακεραυνώσει, κάνοντας λόγο για υπερκειλίζοντες εγωισμούς μικροαρχηγών. Τα βέλη του στρέφονταν και κατά δύο πρώην πολιτικών του τέκνων, της Άννας Διαμαντοπούλου και του Γιώργου Φλωρίδη, οι οποίοι διέπραξαν πολιτική απιστία αρνούμενοι να συμπορευθούν με τους «58».

Το γεγονός αυτό δείχνει ότι έχει ο ίδιος επενδύσει πολλά στην πρωτοβουλία αυτή. Θεωρεί ότι έτσι μπορεί να δρομολογηθούν διεργασίες για συνύπαρξη του ΠΑΣΟΚ, εκείνων των στελεχών της ΔΗΜ.ΑΡ. που διαφωνούν με την ηγεσία, καθώς και με το ρεύμα των «58». Οι συνομιλητές του υποστηρίζουν ότι βλέπει θετικά το εγχείρημα μιας ελληνικής Ελιάς, το οποίο μπορεί να διασφαλίσει μια ευρύτερη συνεργασία κατ' αρχάς με χαλαρούς κανόνες και στη συνέχεια να αποκτήσει ουσιαστική πολιτική υπόσταση. Παρά τα όσα υποστηρίζουν οι επικριτές του, ο πρώην πρωθυπουργός διαμνύει προς όλες τις πλευρές ότι ούτε θέλει ούτε ενδιαφέρεται να αναλάβει ρόλο στην προσπάθεια αυτή. Απλώς στηρίζει τους «58» γιατί ανοίγουν δρόμο για συμμόρευση και συνύπαρξη όλων των ρευμάτων της Κεντροαριστεράς.

Όπως συνέβαινε πάντα, έτσι και τώρα η επανεμφάνιση του Σημίτη ξερογίζει πολλούς. Εκτός από τους αυθεντικούς εκπροσώπους του βαθέος ΠΑΣΟΚ που ποτέ δεν τον αποδέχτηκαν, τούρμπο έχει κάνει και τους νεοκαρμανλικούς, οι οποίοι φοβούνται ότι η ενεργοποίησή του ακόμη και από το παρασκήνιο μπορεί να σπάσει την ομερτά που έχουν επιβάλει ως προς τα πεπραγμένα της γαλάζιας διακυβέρνησής τους.

Οι νεοκαρμανλικοί σε θέση άμυνας

□ Είναι γνωστό ότι ο Σημίτης δεν έχει μπορέσει ακόμη να κωνέψει την πολεμική που δέχτηκε ως πρωθυπουργός από τον Κώστα Καραμανλή. Πρόσφατα, μιλώντας στην παρουσίαση του βιβλίου του πρώην Προέδρου της Κυπριακής Δημοκρατίας Γιώργου Βασιλείου, αναφέρθηκε στα παιδιά του οικογενειακού σωλήνα που επιβόλωνται στην πολιτική, χαρακτηρίζοντάς τα ανεπαρκή και ανίκανα. Τις βολές του τις συνέδεσε με την καρμανλική ιδέα της απογραφής, αλλά και με τις επιδόσεις των κυβερνήσεών του, υπογραμμίζοντας τον δημοσιονομικό εκτροχιασμό του 2009. Είναι αλήθεια ότι με την αφωνία του και την κάλυψη που του παρείχε ο ΓΑΠ, ο γαλάζιος γόνος σκέπασε το ναυάγιο που προκάλεσε στην ελληνική οικονομία. Ο ίδιος αποφεύγει όπως ο διάβολος το λιβάνι την όποια συζήτηση για την πρωθυπουργική του θητεία. Δεν είναι τυχαίο ότι υπασπιστές του, με πρώτους και καλύτερους τον Πάκη και τον Αντώνιο, έσπευσαν να επιτεθούν στον Γιάννη Στουρνάρα μετά τις επικριτικές αναφορές του στην οικονομική πολιτική της διετίας 2008-2009. Μάλιστα, θεωρούν τον υπουργό Οικονομικών δούρειο ίππο του Σημίτη. Πιστεύουν ότι οι δύο έχουν ακόμη και σήμερα ανοικτή επικοινωνία με απώτερο σκοπό να πλήξουν το έργο της κυβέρνησης Καραμανλή.

Οι νεοκαρμανλικοί παρακολουθούν με προσοχή τις κινήσεις του Σημίτη, γιατί, όπως κατ'ιδίαν υποστηρίζουν, ο «Κινέζος» είναι σκληρό καρύδι και θα συνεχίσει με αμείωτη ένταση την πολεμική του κατά της διακυβέρνησής τους. Βλέποντάς τον να επανέρχεται με τους «58», ψάχνονται, ρωτούν πολιτικούς, δημοσιογράφους προσπαθώντας να μάθουν ποια είναι τα σχέδιά του και ποιος είναι ο πραγματικός ρόλος του στην πρωτοβουλία αυτή.

